

Truyện ngắn “CAO NHƯ ĐẰNG”

Đình Vũ Hoàng Nguyên.

Tác giả Đình Vũ Hoàng Nguyên là nhà thơ, vì thơ rất hay. Anh là họa sĩ chuyên nghiệp vì tốt nghiệp tại trường Đại học Mỹ Thuật Công nghiệp Hà Nội. Anh là một nhà văn: truyện ngắn của anh chứa đầy nụ cười và trăn trăn. Cười vì văn chương anh dí dỏm một phần nhưng trăn trăn vì phía sau những số phận nhân vật mà anh đem vào truyện như nét vẽ chân dung trọn vẹn tính người trong dòng chảy gấp gáp của thời đại.

Người nghệ sĩ đa tài ít tuổi đó là Đình Vũ Hoàng Nguyên. Giã từ bàn viết ở tuổi 37 (2012) khi tài năng chỉ mới bắt đầu nhưng đã báo hiệu một phong cách lạ, nhuần dịu nhẹ và luôn làm ngạc nhiên người đọc.)

...

CAO NHƯ ĐẰNG

“Tên của gã là Cao Như Đặng. Tên cúng cơm của gã là Cao Như Đặng. Trong lý lịch gã đặt tên Cao Như Đặng. Tức là đích thị trên đời có thật một gã Cao Như Đặng.

Cao Như Đặng biết tài làm thịt chó, thịt nhanh, nẫu khéo, cõ làng cõ xóm biết tiếng. Ngay cả chó dại, chó chết ốm, chó bị

trệt xe..., gĩa mà đã nhúng tay pha thịt, ướp hớp, lúc dọn lên mâm vồn ngon nhức.

Trong xóm nhà ai thịt chó cũng nhờ gĩa. Ủy ban xã khi nào tiếp khách hay liên hoan, cấn thịt chó, lại gọi gĩa. Bồn lĩnh Ủy khiến gĩa với mấy vị trên Ủy ban thành thân tình. Dần dần người ta lấy luôn cái nghề cĩa gĩa gấn vào tên, gọi gĩa là Đנג Chó. Gĩa nghe vậy cũng chng lấy gì làm phiến.

Một ngày, Cao Như Đنگ m quán thịt chó.

Hôm khai trương, gĩa mời cán bộ trong xã đng đánh chén. Rót vui. Nhưng đang d bữa, thì bí thư xã phát hiện ra cái biến trước quán đ THỊT CHÓ ĐNG.

Ông bí thư gọi Cao Như Đنگ đng, quc m:

“Ông ghi th này là chĩ ai?”.

Cao Như Đنگ nói:

“Thì dân vồn gọi em là Đنگ Chó, các bác trên xã cũng gọi em là Đنگ Chó, thì giờ m quán em làm biến th cho tiện!”.

Bí thư b:

“Lời nói gió bay, nói m với nhau không có gì làm bằng, chứ ghi lên th này thì mặt mũi đng còn cái chó gì nữa?”. Gĩa đành “dạ dạ...”.

Cái biến sau, rút kinh nghiệm, Cao Như Đنگ đ: ĐNG THỊT CHÓ.

Bí thư xã đng ăn, nhìn biến mới, gật gật gù gù b:

“Sĩa th này được, đ cái giנג Ủy sau chữ đng, cho đỡ bị hiu lĩm!”.

Đang bữa, bí thư sức nghĩ, giật mình, mới quát:

“Dĩ biến xuống ngay, khn trương, phn động, mun đi tù à?”.

Cao Như Đنگ méo mặt hĩ:

“Cái nhà nhà em toàn người ngoan và ngu, có biết gì mà phẫn động?”.

Ông bí thư hạ giọng, thòm thì:

“Nước mình là một đảng lãnh đạo, cảm có cái chuyện hai ba đảng, ông ghi thà này nhớ ai hiểu là ông lập đảng đổi lập, thì toi!”.

Cao Như Đảng báo:

“Chà nhẽ thằng bán thịt chó và mấy thằng ăn thịt chó mà cũng bị thành đảng à?!”.
Bí thư báo:

“Ai chả biết thà! Nhưng cái nước mình nó thà! Mà thôi, tịt nhứt thời này cái gì đã đảng thì đừng chó, mà đã chó thì đừng đảng!”.

Gã đành “dạ dạ...”.
Sau bữa đấy, Cao Như Đảng lại thay biển mới, còn đặt mỗi THỊT CHÓ.

Nhưng lắm lúc gã tởm tức: đản cái giòng chó còn đi không đổi họ, ngòi không đổi tên, lúc biển thành thịt vẫn gọi là chó, chẳng nhẽ chả do nước này có độc cái đảng mà thành mình phải kị húy, phải kiêng cả tên cha sinh mẹ đẻ đặt cho, thì hóa chẳng bằng chó!

DVHN